

Bilaga 3 till kommunfullmäktiges protokoll 2006-02-20 § 5

Svar på interpellation 2005:57 av Göran Holmström (kd) om privata väktare

Göran Holmström (kd) har ställt ett antal frågor till mig om privata väktare.

1. *Anser du att ordningshållningen och förutsättningarna för att skapa ökad trygghet i det offentliga rummet är en principiell fråga som borde föranleda att staden fattar principiella politiska beslut?*

Aktuell statistik pekar på att anmälningarna av våldsbrott ökar i Stockholm och att utomhusvåldet står för den största delen av denna ökning. Om detta också motsvarar en reell ökning av våldet är utvecklingen naturligtvis mycket oroande och något jag anser vara en i grunden principiell fråga. Det är därför majoriteten i stadens budget för 2005 gav socialtjänstnämnden i uppdrag att ta fram en brottsförebyggande strategi.

Socialtjänstnämnden har i juni 2005 lagt fram ett förslag till brottsförebyggande program, som varit ute på en bred remiss under året. Programmet beräknas komma till beslut i fullmäktige under våren 2006. Även om Stockholm med det nya programmet kommer att få en sammanhållen strategi för det brottsförebyggande arbetet kommer stadens förvaltningar och bolag även i fortsättningen att få fatta beslut i frågor som rör dem.

2. *Är det rimligt att staden verkar för ökade inslag av att privata väktare sköter ordningshållningen på offentliga platser ägda av Stockholms stad?*

I staden finns olika exempel på att flera aktörer går samman för att hitta lösningar på lokala ordningsproblem. I ett antal fall har de gemensamma diskussionerna mynnat ut i att vaktbolag anlitas för att utföra vissa uppgifter. Ofta är uppgifterna förknippade med någon form av kommersiell verksamhet, där verksamheterna själva har ett ansvar för bevakning. Att staden på detta sätt finns med och engagerar vaktbolag i riktade åtgärder för att öka tryggheten i vissa områden ser jag inte automatiskt som ett problem. Jag anser det dock vara självklart att polisen behåller huvudansvaret för ordningshållningen på offentliga platser, och detta gäller i synnerhet grövre brott som vålds- och narkotikabrott. Staden och polisen har inlett ett samarbete på flera områden, som t.ex. tunga missbrukare, prostitution och krogar för att stärka de gemensamma insatserna för att skapa trygghet på offentliga platser i staden. På så sätt kan staden delvis vara med och påverka polisens arbete, även om staden inte har rådighet över polisens prioriteringar. Skulle det vara så att utvecklingen går mot att vaktbolag tar över rent polisiära uppgifter på allmänna platser finns det enligt min mening stora skäl till oro. Jag förutsätter att de politiska organ som har det direkta ansvaret för polisfrågorna noga bevakar denna händelseutveckling.

3. *Borde Kommunfullmäktige få fatta ett politiskt beslut om inriktningen när det gäller ordningshållningen eller ska stadens nämnder och förvaltningar på egen hand avgöra detta?*

Som nämnts ovan motsvarar det kommande brottsförebyggande programmet ett principiellt, politiskt beslut i dessa frågor. Jag anser dock att stadens nämnder och förvaltningar även med ett centralt brottsförebyggande program har ett ansvar att hitta egna lösningar på lokala problem. Sådana problem kan gälla också frågan om ordningshållning.

Stockholm den 17 januari 2006

Margareta Olofsson (v)
socialborgarråd